

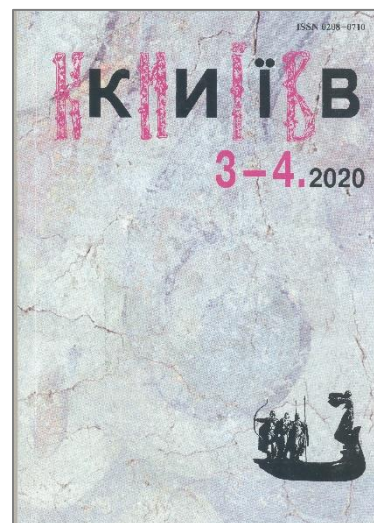
Сучасність на папері

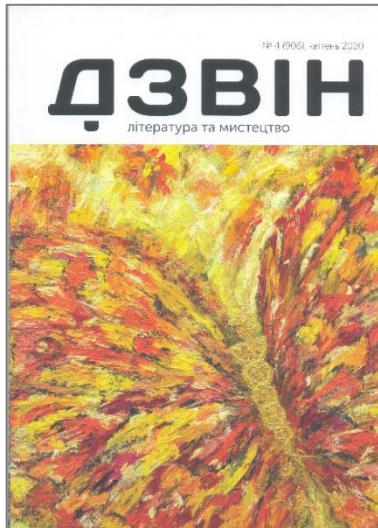
Письменник **Левко Різник** дуже чутливо сприймає події нинішнього дня. Він не байдужий спостерігач і в своїй новій повісті «Гра з Лукавим» (журнал «Дзвін», №5 за 2020 р.). Автор викладає своє бачення розв'язання наболілих суспільних проблем. Життя кидає виклики, пропозиції, можливості, але головний герой повісті не з тих, що готові задля життєво-простої вигоди, користі переступити через почуття власної гідності. Для нього непорушними є переконання, в які закладені норми: мораль, сумління, соціальна справедливість.

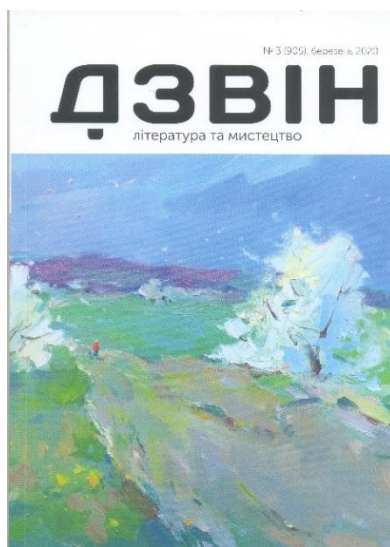
Головний герой повісті **Миколи Сумишина** «Мерза» (журнал «Дзвін», №6, 7 за 2020 р.) розповідає про найважливіші події свого життя та історію свого роду. Розглядаючи своє життя через збільшувальне скло досвіду, він приходить до переконання, що життя суворе і воно не прощає людині поверхового, безликого існування і пасивного споглядання свого існування. Власна легковажність, байдужість, ревність та злостивість можуть стати тягарем совісті.

Повість молодої письменниці **Руслани Мельничук** з Вінниччини опублікована на сторінках журналу «Київ» у №3-4 за 2020 р. Головна героїня повісті – дванадцятирічна дівчинка в захваті від того, що нарешті прийшло таке приємне і довгоочікуване літо. На канікули вона їде в село до бабусі. Йосипівка – це маленька мальовнича країна, де є все, що потрібно для цікавого літнього відпочинку і різноманітних пригод для дівчинки і її найкращих подруг, щоб відчувати себе частиною цього великого і такого цікавого світу.

Прозовий твір «Розчинення в Хармсі» письменника і літературного редактора **Олександра Стусенка** опублікував журнал «Дзвін» на своїх сторінках у **№4 за 2020 р.** Твір здобув другу премію та спеціальну відзнаку часопису «Дзвін» на Міжнародному літературному конкурсі рукописів прози «Крилатий Лев-2019» (м. Львів). Автор розповідає про свою поїздку у провінційне містечко на творчу нараду молодих і зовсім юних літераторів, для яких всі дороги ведуть у літературу, і для яких література – спосіб життя, форма їх існування. Все викладено з іронією і гумором.

Третій, березневий, номер журналу «Дзвін» за **2020 рік** традиційно складають твори молодих поетів та прозаїків, які утверджуються на його сторінках як творчі особистості або дебютують. Серед таких творів: цікавий та оригінальний роман **Наталі Бистрих «Не чіпайте Сема»** про американського письменника Марка Твена; **новели молодих літераторів та твори літературних дебютантів.** Всі вони пишуть про цікаві і насущні теми талановито і оригінально, адже йдуть за своїм покликанням.

Сучасний український поет, прозаїк **В'ячеслав Гук** у 2020 році став переможцем Міжнародного літературного конкурсу «Крилатий Лев» за роман «Гадючі линовища» (журнал «Дзвін», **№1, 2, 3 за 2020 рік**). Він є засновником літературного напрямку «сенсо-фізіологізму». Події роману відбуваються у 1915 році. Герої твору – троє молодих людей, які, на жаль, щастя так і не знайшли. Кожен з них живе з заплутаним лабіринтом власної душі, з самотністю, зі спогадами і сподіваннями, прихованими таємницями та надіями і неприхованим болем.

На сторінках журналів «Всесвіт» у №1–2, 3–4/5–6 і журналу «Радуга» №5–6 за 2020 рік надруковані оповідання з книжки «Новий Декамерон, або розповіді біля каміна» Бориса Фінкельштейна, яку він написав, перебуваючи у своєму будинку в Іспанії, переживаючи нинішню світову пандемію коронавірусу. Письменник створив новий «Декамерон», який має багато спільних або подібних аспектів до книги «Декамерон» Джованні Боккаччо (книжка була написана на початку 1350-х років під час епідемії чуми у Флоренції). Джованні Боккаччо намагався сміхом і позитивним мисленням в написаних новелах перемогти страх смерті, який панував у тогочасній Італії. В історіях, які розповідають герої Бориса Фінкельштейна, утверджуються гуманізм і повага до людини. Історії непрості і відбуваються в складні історичні періоди. Але, на щастя, водночас є ті, хто здатні підтримати й зберегти людське життя від зла.

«Переклад – цікава справа, адже вона дає можливість самому поринути у незнаний світ і відкрити його для всіх охочих» – вважає перекладач з Закарпаття **Віктор Мотрук**. Французькій мові і культурі він присвятив не одне десятиліття свого життя. Багато творів французької літератури він переклав українською мовою для журналу «Всесвіт». У №3–4/5–6 за 2020 рік опубліковані переклади В. Мотрука: новели Еміля Золя «Мушлі пана Шабра», яку критики вважають однією з кращих серед творів малої прози письменника, оповідання Теофіля Готье «Цар Кандоль», оповідання Еміля Блемона «Панночка з млина» зі збірки малої прози під назвою «Від чого залежить кохання», в якій зібрані повісті та оповідання на тему моралі.